

Det afgørende for, om tilsynsmyndigheden har pligt til at undersøge sagen nærmere, er, om der foreligger oplysninger, som giver grund til at antage, at der er vis sandsynlighed for en ulovlighed, som ikke er bagatelagtig.

Der er ikke pligt til at undersøge spørgsmål, der ikke har betydning for retstilstanden i dag. Selv om hverken den gældende kommunale styrelseslov eller lovforslaget indeholder en fristbestemmelse, kan en sags alder således i sig selv have betydning for vurderingen af, om statsamtanden bør rejse en sag.

Bestemmelsen ændrer ikke den gældende retstilstand, og statsamtanden vil således fortsat have mulighed for at afvise at realitetsbehandle henvendelser, der ikke er tilstrækkeligt underbyggede.

Ad § 49

Ad § 49, stk. 1

Bestemmelsen fastslår i overensstemmelse med gældende ret kommuners og kommunale fællesskabers pligt til at tilvejebringe og meddele de oplysninger og udlevere de dokumenter, herunder dokumenter med personfølsomme oplysninger, til tilsynsmyndigheden, som denne måtte forlange om forhold i kommunen henholdsvis det kommunale fællesskab. Med bestemmelsen præciseres kommuners og kommunale fællesskabers pligt hertil i selve loven. Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 5.3.1.

Tilvejebringelse af oplysninger fra kommunalbestyrelsen vil ofte være afgørende for tilsynsmyndighedens mulighed for at tage stilling til en sag. Der antages ikke at gælde nogen begrænsning, for så vidt angår de oplysninger og udtalelser om forhold i kommunen, der kan kræves udleveret i medfør af bestemmelsen. Tilsynsmyndighedens anmodning skal dog være saglig. Således indebærer bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen efter anmodning – ud over at videregive alle oplysninger, kommunen i forvejen er i besiddelse af – er forpligtet til at tilvejebringe, indsamle og bearbejde oplysninger, herunder oplysninger om kommunens fremtidige opfølgning på en af tilsynsmyndigheden afgivet udtalelse, samt til at afgive udtalelser om de pågældende spørgsmål til den kommunale tilsynsmyndighed. Forpligtelsen gælder over for den statsamtmand, der efter § 47, stk. 2 og 3, varetager tilsynet med vedkommende kommune eller kommunale fællesskab, jf. § 47, stk. 6.

Statsamtanden kan ikke i medfør af bestemmelsen foreskrive, hvordan de af statsamtanden ønskede oplysninger tilvejebringes og fra hvem. Statsamtanden

vil således ikke kunne pålægge kommunalbestyrelsen eller det kommunale fællesskabs styrelsesorgan for egen regning at gennemføre en ekstern undersøgelse eller at indhente bemærkninger om bestemte forhold fra kommunens revision eller fra bestemte enkeltpersoner eller virksomheder. § 49, stk. 2, indeholder en undtagelse fra dette princip, jf. nedenfor.

Forpligtelsen til at tilvejebringe oplysninger til statsamtanden påhviler kommunalbestyrelsen henholdsvis et kommunalt fællesskabs styrelsesorgan, dvs. det organ, som ledelsen påhviler, hvilket beror på en fortolkning af fællesskabets vedtægter. Forpligtelsen kan – i overensstemmelse med den kommunale styrelseslovs generelle ordning – i det omfang, statsamtanden ønsker, at oplysninger m.v. meddeles via kommunalbestyrelsen henholdsvis det kommunale fællesskabs styrelsesorgan, ikke delegeres.

Kommunalbestyrelsens henholdsvis et kommunalt fællesskabs styrelsesorgans undladelse af at efterkomme forpligtelsen til at tilvejebringe oplysninger til statsamtanden vil kunne sanktioneres med tvangsbøder over for de ansvarlige medlemmer, jf. den foreslåede bestemmelse i lov om kommunernes styrelse § 50 b.

Ad § 49, stk. 2

Bestemmelsen fastslår som noget nyt for at styrke tilsynets indsigt i kommunens økonomiske forhold, at den statsamtmand, der efter § 47, stk. 2 og 3, varetager tilsynet med vedkommende kommune eller kommunale fællesskab, i særlige tilfælde kan pålægge kommunalbestyrelsen henholdsvis det kommunale fællesskabs styrelsesorgan at tilvejebringe bemærkninger fra revisionen om kommunalbestyrelsens henholdsvis det kommunale styrelsesorgans afgørelser vedrørende revisionens beretninger. I dag har statsamtanden ikke adgang hertil.

Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 5.3.3.

Bestemmelsen er møntet på de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsens afgørelser truffet på baggrund af revisionens årsberetning, jf. § 45 i lov om kommunernes styrelse, og revisionens delberetninger ikke i tilstrækkeligt omfang synes at følge op på revisionens beretning om eventuelle forhold i kommunen, der er i strid med lovgivningen, og hvor revisionens vurdering heraf ved revisionens næste delberetning eller beretning vedrørende det følgende årsregnskab ikke kan afventes.

Bestemmelsen giver i modsætning til § 49, stk. 1, statsamtanden adgang til at foreskrive, ikke blot hvilke oplysninger statsamtanden ønsker tilveje-